

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cbi/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6021200051
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Jamrišková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6021200051.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd prvej inštancie v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD., členov senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci konkurzu vyhláseného na majetok úpadcu Poľnohospodárske výrobné a obchodné družstvo Domaniža - v likvidácii, so sídlom Domaniža 018 16, IČO: 00 200 051, správcom konkurznej podstaty ktorého je JUDr. Ivan Pádej, so sídlom Krížna 336/3, 017 01 Považská Bystrica, o žalobe správcu konkurznej podstaty JUDr. Ivana Pádeja na obnovu konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici č.k. 51K/142/1995-1623 takto

rozhodol:

I. Žalobu správcu konkurznej podstaty na obnovu konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod č.k. 51K/142/1995-1623 o d m i e t a.

II. Návrh správcu konkurznej podstaty na odloženie vykonateľnosti uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 51K/142/1995-1623 z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 51-24K/142/1995-1919 zo dňa 16.11.2020 vylúčil krajský súd, ako súd konkurzný, vo veci konkurzu vyhláseného na úpadcu Poľnohospodárske výrobné a obchodné družstvo Domaniža - v likvidácii (ďalej len „úpadcu“) žalobu správcu konkurznej podstaty úpadcu JUDr. Ivana Pádeja na obnovu konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici č.k. 51K/142/1995-1623.

2. Z citovaného uznesenia krajského súdu vyplýva, že správca konkurznej podstaty doručil dňa 04.11.2020 v konkurze vedenom na úpadcu na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 51K/142/1995 podanie správcu - žalobu na obnovu konania, vedeného na Krajskom súde Banská Bystrica č. k. 51K/142/1995-1623, ktorým krajský súd ako súd konkurzný dňa 14.11.2018 rozhodol o schválení doplnenej konečnej správy o speňažení majetku úpadcu.

3. Správca konkurznej podstaty v žalobe o obnovu konania uviedol, že uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MobdoV/4/2012 zo dňa 13.12.2016 na základe mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora SR boli zrušené pôvodné rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K/142/95-Že-1231 zo dňa 13.01.2011 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. 4Obo/16/2011 zo dňa 31.08.2011 o schválení konečnej správy úpadcu, pričom dôvodom zrušenia rozhodnutia bola námietka generálneho prokurátora o nesprávnom vypočítaní odmeny správcu konkurznej podstaty. Najvyšší súd bez návrhu zrušil právoplatné rozhodnutia o schválení rozvrhu a to rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 51-24K/142/95-Že-1324 zo dňa 31.05.2012. Žalobca uviedol, že po cca 7 rokoch bola uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 51K/142/1995-1623 zo dňa 14.11.2018 schválená nová konečná správa a uznesením Najvyššieho súdu SR č. 3Obo/1/2019 zo dňa 19.03.2019 bolo napadnuté uznesenie prvostupňového orgánu potvrdené. Žalobca uviedol, že ako správca konkurznej podstaty v súvislosti s uvedenými rozhodnutiami podal sťažnosť na Európsky súd pre ľudské práva v

Štrasburgu. Dňa 13.10.2020 správca obdržal rozhodnutie Európskeho súdu s tým, že jeho sťažnosť bola podľa článku 6 ods. 1 pripustená, pričom bolo konštatované, že došlo zo strany Slovenskej republiky k porušeniu jeho práv na spravodlivý proces, pričom postup súdov bol v rozpore s princípom právnej istoty. Zároveň Európsky súd pre ľudské práva rozsudkom priznal žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 3.900,- Eur s príslušenstvom. V dôsledku obsahu rozhodnutia Európskeho súdneho dvora je podľa názoru správcu konkurznej podstaty daný dôvod na obnovu tohto konania. Uviedol, že princíp právnej istoty okrem iného znamená, že subjekt v právnom štáte má tzv. legitímne očakávania, t. j. každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a v prípade, ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Správca uviedol, že odmenu správcu konkurznej podstaty vypočítal na základe aktuálnej legislatívy, ktorú bol povinný rešpektovať a jeho legitímne očakávanie bolo v tom, že táto je vypočítaná zákonne a teda správne. V rámci uvedeného si odmenu správcu konkurznej podstaty aj v dobre viere vyplatil dňa 02.01.2012, a preto v súčasnej dobe podlieha názoru nie je možné požadovať novými súdnymi rozhodnutiami jej vrátenie, keďže odmenu nadobudol v dobrej viere, že mu patrí a že má na ňu zákonný nárok. Zároveň uviedol, že priznaná odmena vo výške 3.900,- Eur je v nápadnom nepomere k pôvodne a na novo priznanej výške odmeny a teda priznaná náhrada nemajetkovej ujmy je nepostačujúca ako jediný prostriedok nápravy, resp. akýsi druh sankcie za evidentné a preukázané porušenie jeho práva.

4. Správca konkurznej podstaty v súvislosti s vydanými uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51K/142/1995-1623 a uznesením Najvyššieho súdu SR č. 3Obo/1/2019 poukázal na nesprávne označenie úpadcu, ktoré je v týchto rozhodnutiach uvedené ako „Poľnohospodárske výrobné a obchodné družstvo Domaniža „v konkurze“, 018 16 Domaniža, IČO: 00 200 051“. Uviedol, že podľa výpisu zo Obchodného registra správne obchodné meno úpadcu je: „Poľnohospodárske výrobné a obchodné družstvo Domaniža v likvidácii“, 018 16 Domaniža, IČO: 00 200 051. Vzhľadom na túto chybu v uvedených uzneseniach tieto označil za nevykonateľné.

5. Správca v návrhu uviedol, že pri dôslednom preštudovaní podnetu generálneho prokurátora zo dňa 2.10.2012 je zrejmé, že tento podnet na mimoriadne dovolanie generálny prokurátor uviedol doslova tak, že ho podáva proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. januára 2011, č. k. 51-24K/142/95-Že-1231 o schválení konečnej správy o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu z 12. októbra 2010 a doplnení 17. decembra 2009 a 16. decembra 2010 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR z 31. augusta 2011 sp. zn. 4Obo/16/2011, ktoré navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky zrušiť a vec vrátiť Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie. Z obsahu mimoriadneho dovolania je teda zrejmé, že mimoriadne dovolanie podal generálny prokurátor len voči uzneseniam o schválení konečnej správy a nie voči rozhodnutiam o schválení rozvrhového konania zo dňa 31.05.2012. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR č. k. 2MobdoV/4/2012 zo dňa 13.12.2016, ktorým tento súd vyhovel podaniu generálneho prokurátora je však zrejmé, že Najvyšší súd SR nad rámec svojich procesných povinností bez akéhokoľvek návrhu zrušil aj uznesenia o schválení rozvrhu, kde bola výška odmeny správcu konkurznej podstaty opätovne právoplatne schválená. Zrušenie uznesení o schválení rozvrhu nebolo žiadnym vecným ani procesným ustanovením odôvodnené, čo navodzuje svojvoľnosť v rozhodovaní Najvyššieho súdu.

6. Správca konkurznej podstaty poukázal na skutočnosť, že vo veci uplatňovania Vyhlášky č. 493/91 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov vzhľadom na rozdielne vydané rozhodnutie senátov Najvyššieho súdu SR v odvolaní zo dňa 20.12.2018 na strane 9 žiadal, aby bola jeho vec predložená veľkému senátu Najvyššieho súdu SR, ktorý podľa ust. § 48 CSP je oprávnený rozhodnúť vo vnútroštátnom spore o interpretácii právnej normy. Toto oprávnenie patrí Najvyššiemu súdu SR najmä z dôvodu, že v najmenej dvoch jeho rozhodnutiach boli vyslovené odlišné právne názory na výklad uplatňovania uvedenej vyhlášky. Z dôvodu, že preskúmanie výrokov v rozdielnych rozhodnutiach pri podávaní odvolania voči uzneseniu Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 14.11.2018 Najvyšší súd SR jeho žiadosti nevyhovel, správca označil jeho procesný postup za jeden z nedostatkov na spravodlivý proces podľa článku 6 Dohovoru. Vzhľadom na túto procesnú absenciu je jeho návrh na obnovu konania zjavne oprávnený. V súvislosti s uvedeným poukázal na toto procesné oprávnenie senátov Najvyššieho súdu SR a odkázal na doktrínálny výklad JUDr. Františka Sedlačka, PhD., LL.M v bulletine Slovenskej advokácie č. 9/2019. V súvislosti s touto novou procesnou skutočnosťou poukázal na právoplatné uznesenia vydané v iných konkurzných konaniach, konkrétne v jeho prípade, kedy bol správcom konkurznej podstaty dvoma právoplatnými uzneseniami o schválení odmenu správcu podľa ustanovení § 6 a § 9 vyhlášky

č. 493/1991, v konkurzných konaniach vedených na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 51-24K/266/95 a 51-24K98/95. V uvedených konkurzných konaniach a právoplatných rozhodnutiach týchto súdov mu bola priznaná odmena podľa vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení platnom ku dňu vyhlásenia jednotlivých konkurzných konaní. Jej priznanie bolo odôvodnené a podporené uznesením Ústavného súdu SR č. PIÚS14/09-14 zo dňa 8.12.2010, kedy už Ústavný súd SR v tom čase uviedol, že ustanovenie § 11 písm. c) vyhlášky č. 398/2001 Z.z. bolo zrušené a stratilo svoju účinnosť prijatím zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii. Zároveň bola zrušená aj vykonávacía vyhláška vo svojom ustanovení § 71 zrušeného zákona o konkurze a vyrovnaní, na základe ktorého bola zrušená aplikovaná retroaktívna vyhláška č. 398/2001. V nadväznosti na tieto rozhodnutia uviedol, že tieto konkurzné konania boli uzneseniami právoplatne rozhodnuté v decembri 2010 a v novembri 2012 čo znamená s prihliadnutím na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v tejto veci č. k. 51K/142/1995 zo dňa 31.5.2012 je zrejmé, že Najvyšší súd SR v tomto období rozhodoval tak, že priznával správcom konkurznej podstaty odmenu v zmysle príslušnej platnej vyhlášky č. 493/1991 Zb. tak, ako platila v čase vyhlásenia týchto konkurzov.

7. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti správca konkurznej podstaty v zmysle ust. § 397 a nasledujúce CSP navrhol, aby súd povolil obnovu konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici č. k. 51K/142/1995-1623 a zároveň navrhol, aby súd v zmysle § 412 CSP odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktorými podľa správcu konkurznej podstaty je konštatovanie Európskeho súdu pre ľudské práva o porušení jeho základných ľudských práv a slobôd, konkrétne práva na spravodlivý proces.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd konkurzný vylúčil žalobu správcu konkurznej podstaty podanú v konkurznom konaní na samostatné konanie z dôvodu, že je uplatnením samostatného procesného prostriedku právnej ochrany. Vzhľadom na samostatný spôsob rozhodovania o žalobe na obnovu konania sa pritom jedná o vec nehodiacu sa na rozhodovanie v spoločnom konaní v rámci konkurzného konania. Konkurzný súd uviedol, že povaha žaloby na obnovu konkurzného konania vylučuje, aby sa o nej rozhodovalo spoločne v jednom konkurznom konaní. Takémuto spoločnému prejednaniu v rámci konkurzného konania bráni aj ust. § 152 ods. 7 vyhlášky č. 543/2005 Z.z. o spravovacom poriadku, podľa ktorého vo veci návrhu na obnovu konania nemôže rozhodovať sudca, ktorý rozhodoval vo veci pred povolením obnovy konania.

9. Žaloba správcu konkurznej podstaty tak bola vylúčená na samostatné konanie, ktoré sa viedlo na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 41Cbi/2/2020. Krajský súd v Banskej Bystrici v uvedenom konaní oznámil žalobcovi, že ním podaná žaloba na obnovu konania podaná na súde dňa 04.11.2020 v elektronickej podobe nebola autorizovaná kvalifikovaným elektronickým podpisom v súlade so zákonom o e-Governmente a zároveň ju žalobca v zákonom stanovenej lehote do 10 dní nedoručil v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizovanú podľa uvedeného zákona, takže nenastali účinky začatia konania o obnovu konania. Preto súd na takéto podanie v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 125 ods. 2 CSP neprihliadol. Uvedené oznámenie bolo správcovi konkurznej podstaty doručené dňa 26.01.2021.

10. Dňa 28.01.2021 správca konkurznej podstaty zaslal žalobu o obnovu konania v listinnej podobe ku číslu konania 41Cbi/2/2020, ku ktorému priložil žalobu na obnovu konania vedeného na Krajskom súde Banská Bystrica č. k. 51K/142/1995-1623 podpísanú elektronickým podpisom správcu konkurznej podstaty. Keďže konanie vedené pod spisovou značkou 41Cbi/2/2020 skončilo oznámením správcovi o tom, že na jeho návrh sa neprihliada, autorizované podanie bolo vyhodnotené ako nový návrh, ktorý bol na Krajskom súde v Banskej Bystrici zaevidovaný dňa 28.01.2021 pod sp. zn. 43Cbi/1/2021. Správca konkurznej podstaty doručil dňa 29.01.2021 na Krajský súd v Banskej Bystrici aj vlastnoručne podpísaný návrh. Správca k oznámeniu krajského súdu, že žaloba na obnovu konania nebola autorizovaná podľa osobitného predpisu uviedol, že pri elektronickej podaní došlo z jeho strany k omylu, nakoľko podanie vykonala asistentka správcu so svojim občianskym preukazom a nie s občianskym preukazom správcu ako navrhovateľa uvedenej žaloby. Vzhľadom na toto pochybenie však nepredpokladal, že konajúci súd takýto návrh nebude akceptovať a to v dôsledku jeho nepozornosti pri elektronickej podaní návrhu. Z procesného pochybenia je však zrejmé, že návrh žaloby nepodával ako advokát, ktorý má povinnosť podania na súd vykonávať elektronickej, ale že ho podal ako správca konkurznej podstaty, ktorú túto povinnosť podľa jeho názoru nemá a teda podanie nemuselo byť autorizované. Pripustil, že takéto podanie malo byť dodatočne doručené písomne v listinnej forme, k čomu však nedošlo. Ďalej

uviedol, že v prípade, ak by súd z procesných príčin podanie v listinnej forme neakceptoval, žiada o urýchlené oznámenie procesných dôvodov, nakoľko by musel podať pri zastavení tohto konania nový návrh na obnovu konania.

11. Krajský súd v Banskej Bystrici správcovi konkurznej podstaty v konaní vedenom pod sp. zn. 43Cbi/1/2021 oznámil, že žaloba bola tentokrát doručená v súlade s Civilným sporovým poriadkom, a preto súd o nej bude konať.

12. Keďže správca konkurznej podstaty podával žalobu na obnovu konania v konkurze vedenom na úpadcu, ohľadom súdnych rozhodnutí, na ktoré v žalobe poukazoval odkázal iba na konkurzný spis a osobitne ich neprikladal. Následne preto súd zabezpečil do spisu o obnove konania rozhodnutia založené v konkurznom spise Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 51-24K/142/95:

13. Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K/142/95-1231 zo dňa 13.01.2011, ktorým konkurzný súd schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu JUDr. Ivana Pádeja, pričom rozhodol, že konkurzná odmena celkom je vo výške 139.376,80 Eur, preddavok na odmenu správcu je vo výške 13.277,57 Eur a na doplatenie zostáva suma vo výške 126.099,23 Eur.

14. Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Obo/16/2011 zo dňa 31.08.2011, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K/142/95-1231 zo dňa 13.01.2011.

15. Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K/142/95-1324 zo dňa 31.05.2012, ktorým na základe schválenej konečnej správy vydal Rozvrhové uznesenie v ktorom rozhodol, že odmena a výdavky správcu JUDr. Ivana Pádeja sa uspokojujú vo výške 128.753,63 Eur.

16. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MOboV/4/2012 zo dňa 13.12.2016, ktorým najvyšší súd SR vyššie uvedené rozhodnutia konkurzného súdu o schválení konečnej správy, rozhodnutie Najvyššieho súdu o potvrdení schválenia konečnej správy a rozhodnutie konkurzného súdu o rozvrhovom uznesení zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozhodol tak na základe mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým schválil konečnú správu (51-24K/142/95-Že-1231 zo dňa 13.1.2011) a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý potvrdil schválenie konečnej správy (4Obo/16/2011-1258 zo dňa 31.8.2011).

17. Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51K/142/1995-1623 zo dňa 14.11.2018 (voči ktorému smeruje žaloba o obnovu konania), ktorým Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd konkurzný schválil doplnenú konečnú správu o speňažení majetku úpadcu a správcovi konkurznej podstaty JUDr. Ivanovi Pádejovi schválil odmenu správcu vo výške 58.910,30 Eur po odrátaní vyplateného preddavku vo výške 13.277,57 Eur zostáva na doplatenie suma 45.632,73 Eur. Toto rozhodnutie konkurzného súdu bolo potvrdené uznesením Najvyššieho súdu SR 3Obo/1/2019 zo dňa 19.03.2019.

18. Správca konkurznej podstaty sa v žalobe odvolával na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 13.10.2020, ktoré priložil v anglickom jazyku k pôvodnému návrhu na obnovu konania doručenému do konkurzného spisu. Rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva je verejne dostupným súdnym rozhodnutím, bolo zverejnené aj v slovenskom jazyku, konajúci súd preto založil do spisu slovenský preklad rozhodnutia Pádej proti Slovenskej republike, rozsudok z 13. októbra 2020 k sťažnosti č. 74175/17 pre porušenie článku 6 ods. 1 Dohovoru a článku 1 dodatkového protokolu č. 1 k Dohovoru do súdneho spisu.

19. Podľa § 397 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

20. Podľa § 403 ods. 1 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

21. Podľa § 403 ods. 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

22. Podľa § 409 CSP, na konanie o žalobe na obnovu konania sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie.

23. Podľa § 411 ods. 1 CSP, rozsahom a dôvodmi žaloby na obnovu konania je súd viazaný.

24. Podľa § 412 ods. 1 CSP, súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

25. Podľa § 413 ods. 1 CSP, súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak

- a) bola podaná oneskorene,
- b) bola podaná neoprávnenou osobou,
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná,
- d) ide o dôvod uvedený v § 129 alebo
- e) je zjavne nedôvodná.

26. Podľa § 413 ods. 2 CSP, ak sa postupuje podľa odseku 1, žalobu na obnovu konania netreba doručovať ostatným subjektom na vyjadrenie.

27. Z návrhu správcu konkurznej podstaty na obnovu konania vyplýva, že správca sa domáha obnovy konania vzhľadom na jedno konkrétne rozhodnutie prijaté v konkurze na úpadcu, nedomáha sa obnovy konkurzného konania ako celku. Predmetom žaloby na obnovu konania je rozhodnutie konkurzného súdu, ktorým tento schválil doplnenú konečnú správu o speňažení majetku úpadcu a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty v konaní, vedenom podľa Zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. (ďalej len ZKV).

28. V konkurze vyhlásenom na majetok úpadcu Poľnohospodárske výrobné a obchodné družstvo Domaniža - v likvidácii, pritom išlo o druhé schválenie konečnej správy, keďže konečná správa pôvodne schválená konkurzným súdom v rozhodnutí pod č. k. 51-24K 142/95-Že-1231 zo dňa 13.1.2011 bola zrušená rozhodnutím Najvyššieho súdu sp. zn. 2MObdov/4/2012 zo dňa 13.12.2016.

29. Správca konkurznej podstaty sa tak domáha obnovy konania vzhľadom na jedno čiastkové rozhodnutie, ktoré bolo prijaté v rámci konkurzu vyhláseného na úpadcu. Konkurz ako procesná časť konkurzného konania, je pritom osobitným spôsobom vysporiadania pohľadávok veriteľov voči úpadcovi, ktorý sa riadi samostatným právnym predpisom, Zákonom o konkurze a vyrovnaní, ktorý v sebe spája hmotné aj procesné normy. Konkurzné konanie tak nie je takým druhom civilného sporového konania, v ktorom súd autoritatívne rozhodne jedným rozhodnutím vo veci samej. V konkurznom konaní súd rozhoduje osobitne v jednotlivých fázach konkurzného konania samostatnými uzneseniami, ktoré na seba logicky nadväzujú a v konečnom dôsledku vedú k rozhodnutiu o pomernom spôsobe uspokojenia veriteľov úpadcu. Rozhodnutie súdu o schválení konečnej správy, ktoré súd vydá vo fáze, kedy správca konkurznej podstaty zabezpečil speňaženie majetku konkurznej podstaty a zároveň zistil rozsah pohľadávok veriteľov, je tak iba čiastkovým rozhodnutím, na ktoré nadväzuje ďalšie rozhodnutie súdu

o rozvrhovom uznesení a v prípade splnenia rozvrhového uznesenia, súd ešte rozhoduje aj o zrušení konkurzu. Rozhodnutia vydávané v konkurze tak na seba nadväzujú, logicky spolu súvisia a nie je možné vnímať ich izolovane. Za celok je nutné považovať konkurzné konanie.

30. Následkom toho, že rozhodnutia vydané v konkurznom konaní nie je možné vnímať izolovane ako samostatné čiastkové konania, je potom právna úprava Zákona o konkurze a vyrovnaní, ktorý nepripúšťa využitie mimoriadnych opravných prostriedkov v konkurznom konaní. Novelou ZKV č. 12/1998 bolo do zákona doplnené ustanovenie § 66f ZKV, ktoré výslovne uviedlo, že ustanovenia § 221 ods. 1 písm. a) a § 228 - 243e Občianskeho súdneho poriadku sa na konkurz a vyrovnanie nepoužijú, čím bolo vylúčené využitie dovolania a obnovy konania ako mimoriadnych opravných prostriedkov pre konanie, vedené podľa ZKV. Citované ustanovenie novely nadobudlo účinnosť dňa 01.02.1998.

31. Podľa prechodných a záverečných ustanovení upravených v § 70a ZKV, sa konania začaté pred nadobudnutím účinnosti tejto novely dokončia podľa doterajších právnych predpisov, ak nie je ustanovené inak. Výnimka z tohto pravidla je upravená v § 70a ods. 3 ZKV, podľa ktorého sa ust. § 66f ZKV vzťahuje aj na konania, ktoré začali pred účinnosťou citovanej novely (pred dňom 01.02.1998).

32. Z uvedeného vyplýva, že zákon o Konkurze a vyrovnaní s účinnosťou od 01.02.1998 vylúčil použitie mimoriadnych opravných prostriedkov s výnimkou mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora. Obnovu konania upravenú v ust. § 228 - 235 vylúčil kompletne. Z rovnakých dôvodov aj súčasný Zákon o konkurze a reštrukturalizácii č. 7/2005 Z.z. (ďalej len ZKR) v ust. § 197 ods. 2 vylúčil obnovu konania v konaniach vedených podľa ZKR a rovnako v prípade dovolania ako ďalšieho mimoriadneho opravného prostriedku jeho využitie nepripustil (§ 198 ods. 1 ZKR). V čase účinnosti zákona o konkurze a vyrovnaní bol subsidiárnou právnou normou Občiansky súdny poriadok, ktorý bol od 01.07.2016 nahradený Civilným sporovým poriadkom. Tým sa však nemení záver, že v konaniach vedených na základe zákona o konkurze a vyrovnaní nie je možné aplikovať mimoriadne opravné prostriedky. V prípade konkurzného konania je teda možné domáhať sa revízie rozhodnutia konkurzného súdu ako súdu prvej inštancie v prípade tých rozhodnutí, kedy to zákon pripúšťa, iba na základe riadneho opravného prostriedku, a to aj pri jednotlivých čiastkových rozhodnutiach (rozhodnutie o konečnej správe, Rozvrhové uznesenie a podobne). Avšak podanie mimoriadneho opravného prostriedku už prípustné nie je.

33. K záveru, že v konaniach vedených podľa Zákona o konkurze a vyrovnaní nie je ani po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku možné uplatniť mimoriadne opravné prostriedky (dovolanie a obnovu konania), dospel aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí 2ObdoV/6/2020 zo dňa 24.6.2020, kedy riešil otázku prípustnosti dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku v prípade konkurzu vyhláseného na základe Zákona o konkurze a vyrovnaní. Najvyšší súd Slovenskej republiky v citovanom rozhodnutí upozornil na ust. § 66f ZKV, pričom potvrdil záver, že uvedené ustanovenie v zásade vylučuje použitie mimoriadnych opravných prostriedkov v konkurznom konaní vedenom podľa ZKV. Uviedol, že v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia sú v konkurznom konaní a vo vyrovnacom konaní z mimoriadnych opravných prostriedkov vylúčené obnova konania, resp. žaloba o obnovu konania a dovolanie.

34. Keďže správca konkurznej podstaty sa domáha obnovy konania vzhľadom na rozhodnutie vydané v konkurze vedenom podľa Zákona o konkurze a vyrovnaní, smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému žaloba na obnovu konania nie je v zmysle § 413 ods. 1 písm. c) CSP prípustná.

35. Súd zároveň zistil, že žaloba na obnovu konania bola podaná po zákonom stanovenej lehote. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobu o povolenie obnovy konania podal správca konkurznej podstaty bez autorizovaného elektronického podpisu dňa 04.11.2020, k tejto žalobe nebolo možné prihladiť, o čom bol správca konkurznej podstaty upovedomený oznámením v konaní 41Cbi/2/2020. Následne doručil žalobu o obnovu konania Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 28.01.2021 a až o tejto žalobe mohol súd na základe splnenia procesných podmienok (náležitosti podania) rozhodovať. V žalobe pritom sám správca konkurznej podstaty uviedol, že rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, na základe ktorého sa domáhal obnovy konania obdržal už dňa 13.10.2020. V zmysle ust. § 403 ods. 1 CSP žalobou na obnovu konania sa podáva v lehote 3 mesiacov od kedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Pokiaľ sa správca konkurznej podstaty dozvedel o dôvode obnovy z rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu dňa 13.10.2020, tak podanie kvalifikovane podpísanej žaloby dňa 28.01.2021 už

bolo súdu doručené po uplynutí subjektívnej lehoty 3 mesiacov vymedzenej v ust. § 403 ods. 1 CSP, a teda žaloba bola podaná oneskorene, čo predstavuje dôvod pre odmietnutie žaloby postupom podľa § 413 ods. 1 písm. a) CSP.

36. Pokiaľ ide o dôvody, pre ktoré sa správca konkurznej podstaty domáhal obnovy konania o schválení konečnej správy, vzhľadom na vyššie uvedené súd iba stručne konštatuje, že ani sám správca v návrhu neuviedol také dôvody, ktoré by mohli viesť k rozhodnutiu o obnove konania. Pokiaľ ide o rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva ohľadom porušenia procesných práv správcu konkurznej podstaty, ESLP skonštatoval, že mimoriadne dovolanie slúžilo skôr ako maskované odvolanie v zmysle jeho judikatúry a že nezistil žiadne osobitné dôvody na odklon od všeobecného princípu právnej istoty, na základe čoho dospel k záveru, že článok 6 ods. 1 Dohovoru bol porušený a priznal správcovi konkurznej podstaty z titulu nemajetkovej ujmy 3.900,- Eur. V zmysle uvedeného tak Európsky súd pre ľudské práva skutočne rozhodol, že rozhodnutím slovenského súdu boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany, avšak dôsledky tohto porušenia odstránil priznaným zadosťučinením, preto by neboli splnené ani podmienky pre obnovu konania v zmysle § 397 písm. d) CSP, ako to naznačoval obsah podanej žaloby o obnovu konania. Pokiaľ išlo o tvrdenú ujmu do sféry majetkového práva správcu konkurznej podstaty, Európsky súd pre ľudské práva skonštatoval, že v konaní, ktoré nasledovalo po zrušení právoplatného rozhodnutia (teda po rozhodnutí, ktorého obnovu sa správca konkurznej podstaty domáha), bol sťažovateľovi priznaný nárok na odmenu za vykonanú prácu, ktorý sám o sebe nebol nikdy spochybnený, aj keď v oveľa nižšej výške vypočítanej v súlade s platným vnútroštátnym právom. ESLP uviedol, že sťažovateľ ako právnik vymenovaný za správcu konkurznej podstaty vedel, alebo aspoň mal vedieť o príslušnom právnom rámci. Vnútroštátne súdy navyše vysvetlili spôsob výkladu zákona a poskytli sťažovateľovi dostatočné odpovede na jeho argumenty a námietky. Z procesného hľadiska sa tieto konania nejavia ako svojvoľné alebo zjavne neprimerané. Európsky súd pre ľudské práva vyjadril názor, že sťažovateľ nebol nútený znášať individuálne a neprimerané bremeno a to tým skôr, že netvrdil, že povinnosť vrátiť späť rozdiel medzi sumami o niekoľko rokov neskôr by pre neho takéto bremeno predstavovalo. Na základe uvedeného ESLP uviedol, že zrušenie právoplatného rozhodnutia na základe dovolania nepredstavuje v danom prípade neodôvodnený zásah do vlastníckych práv sťažovateľa tak, ako ich zaručuje článok 1 Protokolu 1 k Dohovoru.

37. Z citovaných záverov Európskeho súdu pre ľudské práva tak vyplýva, že pokiaľ sa správca konkurznej podstaty v žalobe o obnovu konania domáhal záverov Európskeho súdu pre ľudské práva, ani tieto by nemohli viesť k vyhovneniu žalobe, pretože dôvody tvrdené žalobcom zjavne nie sú dané. Samotné konštatovanie o porušení procesných práv nie je dôvodom pre obnovu konania podľa § 397 písm. d) CSP, pokiaľ dôsledky tohto porušenia boli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením. ESLP priznal správcovi konkurznej podstaty po zistení, že jeho procesné práva boli porušené zadosťučinením vo výške 3.900 Eur a správca neuviedol žiaden dôvod, pre ktorý by takéto rozhodnutie ESLP nemalo byť chápané ako spravodlivé. Výška zadosťučinenia za porušenie procesných práv nemá byť náhradou rozdielu medzi odmenou správcovi priznanou v prvej a druhej konečnej správe, k tomu by muselo smerovať rozhodnutie o uplatnených majetkových právach a samotný ESLP vyhodnotil tvrdenie správcu o porušení jeho majetkových práv ako nedôvodné a tejto časti jeho návrhu nevyhovel.

38. Pokiaľ ide o námietku správcu konkurznej podstaty, že v rozhodnutiach konkurzného súdu a odvolacieho súdu bol nesprávne označený úpadca, kedy v označení úpadcu namiesto „v likvidácii“ bol v rozpore so zápisom v Obchodnom registri použitý zápis „v konkurze“, takáto skutočnosť môže viesť k vydaniu opravného uznesenia, ale nie je dôvodom pre popretie vykonateľnosti rozhodnutí tak, ako to vymedzil žalobca.

39. Ohľadom námietok žalobcu voči postupu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súd konštatuje, že tieto nie je oprávnený preskúmať.

40. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 413 ods. 1 CSP upravuje dôvody pre odmietnutie žaloby o obnovu konania ako rovnocenné a na odmietnutie žaloby stačí naplnenie jedného z vymedzených dôvodov. Súd sa v tomto prípade zaoberal všetkými paralelnými dôvodmi za účelom toho, aby žalobca dostal odpoveď na svoje námietky. Vzhľadom na skutočnosť, že súd zistil, že žaloba o obnovu konania smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná, že žaloba bola podaná po uplynutí subjektívnej 3-mesačnej lehoty na podanie žaloby a že z hľadiska svojho obsahu je žaloba zároveň zjavne nedôvodná, postupom podľa § 413 ods. 1 CSP žalobu odmietol.

41. Žalobca sa v žalobe domáhal, aby súd podľa § 412 ods. 1 CSP odložil vykonateľnosť rozhodnutia o schválení konečnej správy a za dôvody hodné osobitného zreteľa označil konštatovanie Európskeho súdu pre ľudské práva o porušení jeho základných ľudských práv a slobôd, konkrétne práva na spravodlivý proces. Keďže súd dospel k záveru, že žalobu je nutné odmietnuť, má za to, že nie sú ani splnené podmienky pre odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia.

42. Vzhľadom na skutočnosť, že žaloba o obnovu konania bola podaná v právnej veci vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu vedenom podľa Zákona o konkurze a vyrovnaní, súd o náhrade trov konania nerozhoduje.

43. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Krajskom súde v Banskej Bystrici, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým (§365 ods. 1 CSP), že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie možno v odvolaní použiť len vtedy, ak (§ 366 CSP)

- a) sa týkajú procesných podmienok
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo má ukladať vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.